

HÚSVÉTI HOZSÁNNA

Palotay Gyula

Azon a napon elborult az ég,
Bujkált a Nap a fellegek mögött.
Rengett a föld és kősziklák repedtek:
Megnyílt a sírdomb a halottak fölött.
A százados is megrémült, ezt látván.
A templomkárpit kettéhasadott,
De kárörvendőn nevetett a Sátán:
Meghalt a Krisztus! A Krisztus halott!

Négy drága sebből patakozott a vér,
Mikor elhangzott: "Elvégeztetett!"
Hogy gyűlölt a világ szeretetedért:
Gyalázat fáján elvéreztetett!
Anyád szívét az éles tör átjárta,
Csak a Sátán ült tort és kacagott.
Ő erre készült, ezt a napot várta:
Meghalt a Krisztus! A Krisztus halott!

És szombatnapon átvert testedet
Gyolcsba takarta sziklasír öle.
Még holtodban is poroszlók vigyáztak
És sziklasírod pecsétes köve.
Te mondád azt, hogy harmadnap felépül,
Ha lerontják ezt a templomot,
S bízott a Sátán, hogy ő győzött végül:
Meghalt a Krisztus! A Krisztus halott!

Síró asszonyok húsvét hajnalán
Drága kenettel sírodhoz jövet
Így tanakodtak: Ki veszi le nekünk
A sír szájáról a nehéz követ?
... És fehérruhás angyal ajkán zengett:
"Megnyílt a sír! A Krisztus nem halott!"
S azóta húsvét mindig így üzenget:
Él a mi Krisztusunk! Feltámadott!

Forrás: www.keresztenydalok.hu